Ч. 306 (13.505). Львів, неділя 19. листопада 1933. Poeztową opratę zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Безпосередні переговори між Польщею і Німеччиною.

Львів, 17. листопада 1933.

У вчорашній статті на цьому місці ми звернули увагу на перелім у політичній ситуації західньої і середньої Европи, започаткований заявами відповідальних французьких державних діячів та близької до них париської преси, щоб повести між Францією і Німеччиною безпосередні розмови. На самому кінці тих наших вчорашніх уваг ми згадали про телеграму, що польський посол у Берліні Ліпський був принятий Гітлером і що комунікат про цю авдієнцію ствердив офіціяльно ведення безпосередніх розмов між Німеччиною та Польщею.

Ці два факти стоять безумовно у тісному звязку, хоча істнують дані думати, що польсько-німецькі безпосередні розмови були навязані самостійно, без огляду на франко-німецькі взаємини, або й може саме під кутом можливости, щоб не опинитися перед доконаним фактом — вже завершеного франко-німецького порозуміння і не остати таким робом ізольованим. Так чи інакше, відвідини польського посла у канцлера Німеччини стверджують наглядно давно відому прилюдну тайну: що між Польщею та Німеччиною ідуть тайні дипльоматичні розмови і що протипольський шум у німецькій пресі та питомий „Кур'єрковий" антинімецький тон не є міродайні для дальшого укладу польсько-німецьких відносин.

Півофіціяльний комунікат німецького Бюра Конті пригадує, що ще попередній польський посол у Берліні Висоцький був принятий (в дні 2. травня ц. р.) Гітлером, та що недавно в Женеві мін. Бек мав довгу розмову з мін. Нойратом. Позавчора Гітлер заявив знову, що обі держави будуть вистерігатися „стосувати методи насильства". Польський півофіціяльний комунікат бачить у тих словах предвістника формального польсько-німецького пакту неагресії чи „східного Льокарна". „Газета Польска" є обережніша і краще формулує справу: вона вважає вже ті устні заяви „заповненням прірви у льокарненському пакті" та кладе натиск на „практику щоденного життя". Тому радше треба вірити Бюрові Конті, що формальне заключення пакту неагресії не є ціллю тих безпосередніх розмов, а остентаційні візити німецького посла у Варшаві фон Мольтке у польському м-стві торговлі та промислу (розмова з мін. Заржицьким підчас газової атаки на Варшаву у пивниці м-ства!) — кажуть сподіватися у найближчому часі кінця довголітньої польсько-німецької митної війни та підписання торговельної умови. На потребу економічної співпраці кладе натиск і офіціяльний берлінський комунікат і коротке інтерв'ю ПАТ-а з мін. Беком.

А проте для самих торговельних справ не їде з Берліна п. Ліпський до маршала Пілсудського, не приймає його після того Гітлер у присутності Нойрата, не скріплює потім його — Ліпського — авторитету мін. Бек спеціяльною офіціяльною заявою („п. Ліпський є докладно поінформований про тенденції і погляди уряду, тим, що може авторитетно означити наше становище") і вкінці вся німецька, польська й закордонна преса не присвячує тій справі перших своїх стрічок. Усе це булаб завелика честь для комерційного „бізнесу", хочби навіть він мав найбільше значіння! „Преважні німецько-польські розмови" („Германія"), „Спроби порозуміння з Польщею" („Берзенцайтунг"), „Переговори з Польщею рішені" („Льокаль Анцайгер") — самі наголовки статтей у того роду поважних німецьких щоденників вказують на суто політичний характер польсько-німецьких розмов. І на цьому ствердженні кінчаються всі здогади на тему змісту тих розмов: зміст є надалі окутаний тайною. В якім напрямку ідуть взаємні пропозиції щодо ліквідації польсько-німецького спору — про це ніде нема ні слова, крім натяків чи „пробних бальончиків" у закордонній пресі (негайно дементованих) та крім устних поголосок (для преси безвартних з оглядів на — цензуру).

Предметом спору між Німеччиною і Польщею є територія і лише територія (чи творить її тільки Данціґ і поморський коридор чи ціле Помор'я, а то й Шлеськ — це вже суті справи не зміняє). І хоча з польського боку були неоднократні заяви, що „не істнує проблема коридору", бо коридор є складовою частиною польської держави, а справа державної недоторканости не може підлягати дискусії, — і хоча постійно чуємо, що ні одна пядь нинішньої території Річипосполитої не може бути нікому мирно, без збройної оборони, передана ані з ніким на ніщо заміняна, — то проте факт остає фактом, що суттю і корінем конфлікту між Польщею та Німеччиною є історичний спір за територію. І тому годі уявити собі, щоб у переговорах на тему „всіх тих питань, які в польсько-німецьких відносинах відіграли в останніх часах ролю" (офіц. нім. комунікат) не порушено територіяльних питань. Колиж приймемо під увагу, що вже дотеперішні тихі розмови мусіли чейже довести до якихось конкретних вислідів, таких, що можна вже було заанґажувати туди й особу Гітлера та витягти на верх сам факт розмов, — зацікавлення цілого політичного світа є наскрізь оправдане. И оправданим є сумнів, що відклик і до союзу з Францією й Румунією і до приязни з Чехословаччиною і пакту неагресії з СРСР справи польсько-німецьких переговорів ані не виясняє ані не вичерпує.

Закордонною політикою Польщі кермує особисто маршал Пілсудський, безсумніву індивідуальність, що має відвагу творити концепції і має величезну владу в державі. По другому боці при владі стоїть людина, яка зуміла підчинити своїй волі 40 міліонів земляків. Цей момент є моментом пригожим для історичного рішення між Польщею та Німеччиною, рішення, якого значіння перейде теж далеко межі тих двох держав.

Щира розмова.

„Хрестоносний похід проти большовиків" та шляхи відбудови „єдіной неділімой" Росії.

Надзвичайно цікаву розмову містить „Часовой" (Вартовий) — ч. 110—111, жовтень 1933 р., орган військової групи московської еміграції. Для нас, українців, особливо цікава та частина розмови, що торкається плянів нац.-соц. „хрестоносного походу проти большовиків" та відношення їх до „єдіной неділімой" Росії. Особа, з котрою вів розмову співробітник „Часового", не названа. Редакція „Часового" лише від себе додає, що — „редакції відома особа, з котрою вів розмову наш надзвичайно поінформований та авторитетний співробітник. Ця особа, справді, є одною з найвидатніших в нац.-соціял. русі".

У тій частині розмови, що відноситься до проблем сходу Европи, було сказано таке:

„Ви знаєте, що в нас була доба канцлерства фон Папена. Може це буде здаватися парадоксальним, але мушу сказати вам отверто: Я вважаю, що колиб ф. Папен у свій час оцінив якслід життєву силу нац.-соціялізму, не спиразся на пережиту і напівживу у нас касту, то це було би краще для Німеччини та... для нас (нац.-соц.). В той момент ми могли би були краще впоратися з нашими внутрішніми справами і в тойже час досконало опрацювати нашу внутрішню програму. Ми все одно дійшли би до влади, але в кращий для Німеччини час. На жаль, це не сталося й нам залишилося одно — зробити те, що ми зробили. Так ось, у повній згоді з нашими бажаннями ф. Папен пробував створити в Европі настрій у користь „хрестоносного походу проти большовиків". Запевняю вас, що в цей момент про поділ Росії ніхто й не думав. Колись буде опублікована зелена чи там біла книга, з якої всі довідаються, що ф. Папен брав на увагу всі деталі. Европа на це не пішла, гадаю, що тепер цього жалує. Росії-ж від цього не лекше. Але не дивлячись на повну невдачу першої спроби, маємо весь час це на думці.

Я: — Меморандум Гугенберга.

Він: — Не будемо про це говорити. Цей виступ теж буде мати свою історію.

Я: — Але як ви собі уявляєте в теперішніх умовинах „хрестоносний похід"?

Він: — Теперішні умовини зовсім виключають всяку думку про те, але завтра обставини можуть зовсім змінитися. У всякому випадку, особисто я переконаний, що в тій чи іншій мірі інтервенції не минути. Навіть на випадок перевороту, нова влада примушена буде просити про інтервенцію в тих чи інших формах. І, певне, що найсприятливішою для цієї думки буде в потрібний момент власне Німеччина.

Я: — Ви припускаєте можливість перевороту в Росії та як?

Він: — Я певний у тому, що вже недалеко той час, коли там вибухне, лише зовсім не припускаю можливости, що ті, які почнуть переворот, зможуть закінчити. Упадок большовизму буде відбуватися в супроводі величезної анархії, перед якою всі історичні приклади будуть блідими. На мій погляд, неминучим є на перший час відлучення від центру низки країв (окраїн)...

Я: — Цей рух ви, без сумніву, будете піддержувати?

Він: — Як вам сказати? Все буде залежати від характеру російської центральної влади. Не жартуючи кажу, що припускаю можливість, що вибух большовики зможуть переходово згнобити тільки в центрі. На Україні або (я знаю, ви не любите цього слова) в Малоросії утвориться якась-то влада. Щож ви скажете робити справжнім антибольшовикам?... Чекати, щоби большовики її поконали?...

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego! Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S. O. W. Medyński jako Przewodniczący, S. O. A. Jagodziński i M. Młynarski jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. 292 czasopisma „Diło" z daty Lwów dnia 5. 11. 1933 do Sygn. VI 1 Pr. 562/33 na posiedzeniu niejawnem w dniu 18. listopada 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 3. 11. 1933. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 292 z daty Lwów dnia 5. 11. 1933 zawierającego w artykule 1) Rewizji w ustępie Roszczyna od słów newidomi do słów U związku z tym, 2) Dopysy od słów stszelcy do końca artykułu znamiona ad 1) wyst. z art. 159 kk., ad 2) wyst. z art. 127 kk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie! Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu ad 1) publicznie rozpowszechniać bez zezwolenia władz wiadomości będące przedmiotem śledztwa, ad 2) przez bezpodstawne pomawianie władz państwowych o pobłażliwość wobec czynów karygodnych pewnych związków dopuścić się publicznej zniewagi tychże władz. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący Medyński w. r. Protokuł. Ponowiczówna w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

Я: — Зовсім ні. Але признання за цією місцевою владою також права „русского“ правительства, як воно було в Москві, сильно помогло би упадкові більшовиків взагалі.

Він: — Це легко говорити, але тяжче робити. Легко було би зробити, колиб в европейських державах була єдина політика в цьому питанні. А вислід місії ф. Папена вам вже відомий. Ну, а тепер дозвольте вас запитати: якже еміграція віднеслася би до факту утворення місцевої влади. Чи має еміграція виразний погляд щодо цього?

Я: — Ні, на жаль, ні!

Він: — Ось видите, навіть ви — сини своєї Батьківщини, — його не маєте, то якже ви хочете вимагати якоїсь солідарности від держав, що й без того по шию заняті своїми справами. Нема нічого дивного, що й Японія та Польща, та не скриваючи і Німеччина мають на це свої погляди. Одначе німці чудово розуміють, що **зробити Росію назавжди — річ безглузда та протиприродна.** З цього вийде лише конфузія.

Я: — Так, алеж ви піддержуєте всяких сепаратистів.

Він: — Ми робили помилки, про це не може бути суперечки. Але в цей момент дуже добре зрозуміли, що **на першому місці мусить стояти боротьба з совітами. Во імя цієї мети оправдуються всі тимчасові засоби.**

Я: — Припустимо, що може статися так як ви кажете. Якоїж би тоді вимагала Німеччина компенсації за свої зусилля для скинення більшовиків?

Він: — Кожна нація має палкі голови, що мріють про зовсім неможливі речі. Думки декотрих наших „анфан-террібль“ про приєднання Балтійських держав, про кольонізацію України, треба вважати зовсім несеріозними і такими, що не відповідають нашим реальним плянам і можливостям. У Росії Німеччина бажала би видіти приятеля, що забув нашу ворожнечу та зрозумів, що не лише одна Німеччина скріплювала більшовизм. Ще раз кажу, кожна дитина розуміє, що до цього часу німці були примушені силою обставин підпирати совітське правительство, — другого виходу, щоби не бути до решти розторощеними, німці не мали. Щож торкається економічної згоди між обома сторонами, то на наше переконання, для відбудування Росії потрібна буде чужоземна ініціятива. Цю ініціятиву німці хотіли би взяти в свої руки, одначе, ніяким чином не нарушуючи суверенних прав російського правительства та не перешкоджаючи, а навпаки, сприяючи господарському розвиткові ваших національних підприємств. З рації-ж зовнішної політики ми погодилися вже зі західними кордонами, як ви знаєте, але не можемо припускати істнування образливого для нас коридору та відірвання чисто німецьких земель. Одначе, ми мусимо рахуватися з інтересами Польщі. Ще раз кажу, що чутки про якийсь-то новий „чорноморський коридор“ — цілком абсурдні. Але так чи інакше, якоюсь то згодою мусять бути забезпечені польські інтереси. Це питання, без сумніву, скорше чи пізніше буде на черзі. Я особисто не вбачаю нічого неможливого в збереженні за Польщею виходу до моря відступленням їй на німецькій землі порту та надзвичайних пільг щодо користування залізнодорожними шляхами, що лучилиб цей порт із Польщею. Але це — питання занадто делікатне, щоби про нього говорити зараз. Істнування східних держав-ліліпутів буде закінчене в той момент, коли Росія прокинеться. І, на мою думку, вони самі, на деяких умовинах, увійдуть у склад Росії.

І ще раз кажу, колиб Західна Европа зрозуміла потребу боротьби з комунізмом до кінця та не перешкоджала би нашим можливостям, ручу, що комунізм був би розторощений в найкоротшому часі. **Та певне, що наш похід був би не проти руського народу й руських інтересів, але проти комунізму та його провідників (вождей)“.**

Про ці пляни можнаб багато дечого сказати. Але лишім це покищо на боці. Для інформації нашого громадянства вистане й того, що надруковане в органі російської військової еміграції.

М. О.

Виборча ординація до міських рад.

IV.

Вибір радних без голосування.

На випадок, коли в даній виборчій окрузі зголошено лише одну лісту кандидатів, що обіймає подвійну кількість прізвищ кандидатів яких належить вибрати у цій окрузі, голосування не відбувається, а радними стають кандидати, вичислені на початку лісти в числі рівному кількості мандатів радних у даній окрузі, а інші кандидати стають заступниками радних згідно з чергою уміщення їх прізвищ на лісті (§ 20).

Заувага:

Урядова партія ББ. змагає до того, щоби при виборах була тільки одна ліста кандидатів, а вслід за тим, щоби не було голосування і на зверх виглядало так, що всі мешканці міст без огляду на народність є за партією ББ.

Оголошення ліст кандидатів і речинця голосування.

Найпізніше 25-го або 36-го дня від розписання виборів головна виборча комісія оголошує афішами:

а) лісти кандидатів, признані важними (без підписів зголошуючих) для кожної виборчої округи, під числами, які надано тим лістам;

б) день і час трівання голосування;

в) льокалі, в яких відбудеться голосування;

г) зміст §§ 23., 26, 33 цього реґуляміну.

Голосування відбувається одного дня у всіх виборчих округах, в неділю або святочний день найпізніше дня 30-го або 40-го від дня розписання виборів (§ 21).

Голосування.

Голосування вірбувається в льокалях окружних виборчих комісій, а в разі поділу на обводи голосування — в льокалях обводових комісій і трівае без перерви від год. 9-ої рано до год. 19-ої (7-ої веч.).

Від хвилі розпочаття голосування аж до хвилі обчислення голосів у виборчому льокалі мають бути присутні без перерви предсідник або його заступник і щонайменше 2-ох членів комісії, або їх заступники.

У виборчому льокалі можуть перебувати мужі довіря виборців, зголошені повновласниками ліст, по одному для кожної комісії. Муж довіря має мати право вибирання до міської ради даного міста і предложити предсідникові виборчої комісії поіменне делеґаційне письмо, видане повновласником даної лісти (§ 22).

У день голосування не вільно у виборчому льокалі, у виборчому будинку і на площі перед входом до будинку у промірі 100 метрів виголошувати промов до виборців, роздавати картки до голосування і в якийнебудь інший спосіб аґітувати. Ті постанови відносяться також і до мужів довіря (§ 23).

Предсідник комісії старається про вдержання ладу в часі виборів як у виборчому льокалі, так і перед тим льокалем. Предсідник може видалити з виборчого льокалю особи, не виключаючи мужів довіря, які заколочують спокій, або нарушують постанови § 23 та може видати розпорядки, які зміряють запевнити виборцям доступ до льокалю і до виборчої урни.

Повітове старосто може для запевнення безпеки і ладу в часі виборів визначити при поодиноких виборчих комісіях поліційні постерунки (§ 24).

Перед розпочаттям голосування виборча комісія стверджує, чи урна є порожна, потім урну замикає. Від цеї хвилі аж до покінчення голосування не вільно відчиняти урни в ніякому випадку (§ 25).

Голосування відбувається при помочі карток до голосування. Картки до голосування мають бути білі. Картка має вміщати число одної з важно зголошених ліст кандидатів та прізвища кандидатів, на яких виборець віддає голос.

Виборець може голосувати виключно на кандидатів, яких прізвища є уміщені на одній лише лісті кандидатів, зголошеній важно в даній виборчій окрузі.

Кожний виборець має стільки голосів, скільки радних вибірається в даній окрузі, при чому

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 19. ЛИСТОПАДА 1933.

МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА.

Де сотні водограїв бють.

ТІВОЛІ.

Місто Тіволі, яке в старину було присвячене Гераклеві, славне з давніх-давен своїми віллями. Ці віллі, творені мистцем, при помочі чарівної тут природи, навіть тепер руїнами — як вілля Адріяна.

Само місто розсілося на перших узбіччах гір Апенін, на верхах Ляція. Ці верхи легкими вихилами лягають один біля одного. Біля їх стіп вибухають, багаті водою водопади, які срібною піною ясніють на тлі соняшної зелені.

З Риму, швидким поїздом, недалеко. Поїзд жене, цокотить, а римська кампанія аж вигинається у спеці. Біля станції Бані Альбулі, де находяться сірчані купелі, [illegible]ами вливається густий, лепкий запах сірки. Білі носики під збиточно радісними очима сусідок не видержують і двома пальчиками затикаються. Цей запах тягнеться лїниво добрий кільометр за поїздом. Дальше поїзд хижо пнеться у гори

Так от про віллі.

Вже латинський поет Стацій Публій Папіній — 47—96 по Христі — таке писав про віллю Манлія Вопіска: „Можнаб сказати, що ці пляни рисувала розкіш своєніжною рукою; Венера зросила цю віллю запахами і дотикаючись її своїми косами, лишила в цім закутку сліди своєї ґрації... Чиж мушу я захоплюватись золоченими стелями віллі, її тисячами дверей, різаних у слоневій кості Мавританії, її цяткованими мармурами, по яких пробігають блескучі жилки, її наядами, що зрошують холодом усі захисти для відпочинку?“

Імператор Адріян, який царював у 117—138 роках по Хр., навоювавшись, побувавши по широкому світі своєї імперії й поза нею, пізнавши й культуру того приманливого Орієнту, головно Єгипту, вертається до Риму і тут залишає сина, а сам іде до Тіволі. Знуджений бурхливим життям, скептик, як це бачимо з його гордого обличча на портретах-різьбах у римських музеях, він усю свою увагу, все піклування віддає мистецтву: архітектура, різьба, мозаїка, малярство. І після того всього, що бачив із мистецтва у світі, будує таку віллю-палату, що весь тодішній, римський світ зливувався. І серед цих статуй египетського, грецького, римського м[illegible] — якого сьогодні лиш останки можна бачити в музеях Ватикану, та в національному, — серед розкішних саль, серед таємних лябіринтів, немов у Єгипті, доживає свого віку. Були тут і твори Мирона.

За часів Адріяна кипіло тут бурхливе, витончене мистецьке життя. Сама природа тут наполягає, щоб шукати розкошей у всіх проявах життя людини. А природа! Те пересичене дихаючою синявою неба, ті мягкі схили, мов золотом залитих, гір, та зелень, на якої тлі граються білі водопади, та жагуча рівнина тут ніколи нестомленої римської кампанії!

Тут чорнявка Лікорида, що була наскрізь римською Аспазією, кожне літо проводила. Чудодійне повітря Тіволі „привертало обличчю і зубам чистий білий колір, як лілеї.“ Тут і красуня Чінція водила за собою юрбу поклонників.

Та прийшов час і вілля Адріяна опустіла. Імператор Констянтин — перший почав перевозити звідсіль цінні твори у Царгород, щоби гідно прикрасити оту нову столицю східної римської імперії. А в 534 році стояв тут постоєм Тотила зі своїми готами. Уявіть собі, що він по собі тут лишив! Проте вілля була така багата, що ще й королеві Льонгобардів Астольфові — VIII. вік! — дещо лишилося.

Тепер: розкопки, поєцінні матеріяли для археольоґів.

(Докінчення буде.)

має право часть, або всі свої голоси віддати на одного і того самого кандидата. Тоді випише на картці до голосування стільки разів прізвище того кандидата, скільки голосів хоче йому віддати.

Зміст картки до голосування може бути відбитий механічно або писаний (§ 26).

Картки до голосування вкидається до урни в копертах, остемпльованих печаттю міської управи. Всі коперти мають бути однакової краски та однакового формату, крім стемпля коперти не можуть бути значені жадним знаком, який відріжнював би їх від інших. Предсідник головної комісії доставляє всім комісіям остемпльовані коперти (§ 27).

Голосування відбувається у слідуючий спосіб: виборець підходить до стола, при якому урядує виборча комісія і подає своє імя, прізвище та адресу замешкання. Коли провіриться, що вказане імя і прізвище находиться у спису виборців даної округи, чи обводу, виборець дістає коперту до голосування, вкидає до неї картку до голосування і подає коперту предсідникові комісії, який провірює стемпель на коперті і вкидає її до виборчої урни в присутності виборця. Рівночасно член комісії побіч прізвища виборця зазначує відданя голосу (§ 28).

Предсідник або його заступник та члени комісії можуть жадати устійнення ідентичности голосуючої особи. Одначе можуть це зробити, доки виборець не віддав голосу.

Виборець, який не має при собі документів, признаних комісією за вистарчаючі, може покликатися на свідоцтво двох віродостойних свідків, знаних виборчій комісії. Від рішення комісії в справі ідентичности виборця нема відклику (§ 29).

Голосування не вільно переривати. Колиб непередбачені події унеможливили виборчі чинности, виборча комісія може продовжити години голосування, або відложити до слідуючого дня. Таке зарядження мусить бути сейчас прилюдно оголошене в спосіб, прийнятий у даному місті.

На випадок перервання голосування виборча комісія опечатає акти і виборчу урну та віддасть їх на переховання предсідникові під його особистою відповідальністю. Коли голосування почнеться вдруге, треба ствердити протоколярно, що печатки не були нарушені (§ 30).

В год. 19-ій предсідник комісії наказує замкнення виборчого льокалю. Від тоді можуть голосувати лише ті виборці, які у хвилині зарядження замкнення голосування находилися у виборчому льокалі. Комісія може також перед год. 19-ою признати голосування за скінчене, коли всі виборці, вписані до списку віддали свої голоси (§ 31).

В. Целевич.

Німеччина запропонує Франції пакт неаґресії.

„Н. Вінер Таґблят“ довідується з Парижа, що німецький амбасадор при французькім уряді має вже у найближчих днях зложити Бонкурові візиту, щоб обміркувати справу безпосередніх французько-німецьких переговорів.

В берлінських політичних колах думають, що вже з кінцем листопада ц. р., заки збереться головна комісія розбройної конференції в Женеві, німецький уряд перешле французькому урядові меморіял, який міститиме відомий уже німецький розбройний проєкт і пропозицію заключити пакт неаґресії.

Якщо розпічнуться переговори, наради комісії розбройної конференції мають відложити на час, аж будуть полагоджені політичні справи між Францією та Німеччиною. Франція ставить умовину, щоби держави, які не беруть участи в нарадах, були про все інформовані. Аж як прийде до німецько-французького порозуміння, відбудеться пропонована Мусолініем конференція сиґнатарів пакту чотирьох.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ-ФУНДАТОРИ Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ!

Як „розброюється“ світ?

(УП) Мусоліні зарядив створення в армії спеціяльної інспектури піхоти. Інспектор дістає ранґу командира армії, коли тимчасом інспектори інших частин, артилерії, альпейських стрільців і т. п. мають ранґу лише командирів корпусів чи так дивізій. Тенденція є така, що поодинокі інспекції мають усамостійнитись, бо цього вимагає щораз більша потреба технізації навіть піхоти. Досі ці функції сповняли відповідні відділи ґенерального штабу. При спільних справах всі інспектори мусять порозумíватись.

З японських джерел подають, що совітська армія має під сучасну пору 75 піших і 13 кінних дивізій, себто разом мирний стан цієї армії дає 1,300.000 людей. Крім того мають Совіти 2.200 літаків, 1.500 танків і величезну скількість хемічного матеріялу. На Далекому Сході розташовано 10 совітських дивізій і 300 танків та кілька сотень літаків. На випадок війни можуть ці літаки бути загрозою для Токіо й Осаки.

В Москві арештовано 8 вищих старшин червової армії за змову проти Сталіна та за саботаж харчового постачання армії. Між арештованими є командант воєнної академії. Взагалі настрої в совітській армії не зовсім прихильні теперішньому режімові. Особливо старшинський корпус дає навіть назовні відчути своє невдоволення теперішньою політикою.

Японське міністерство війни підготовляє на 1935 рік переозброєння цілої армії. Піхота має дістати гарматки нового типу і більше скорострілів. Кавалерія дістане скоростріли. Обслуга артилерії та рефлєкторів має бути побільшена. Літаки будуть уживати бамбусових пропелєрів, які виявились у практиці дуже добрими. Такі пропелєри вже виробляють фабрики і вони є на 20 прц. дешевші від усіх дотепер вживаних. Не забули також на моторизацію армії і призначили на це досить великі суми у військовому буджеті.

Чеська фабрика зброї Шкода в Пільзні мусіла зредукувати 1400 робітників через те, що румунський уряд відкликав усі свої замовлення в тій фабриці. Причиною відкликання був відомий скандал з підкупством вищих урядових чинників заступником фірми Шкода Зелєцьким в Букарешті. Підкупство йшло в міліони і дехто на цьому добре заробив.

Державний бюджет Греції на 1933-34 рік дає 6.882 міліонів драхм, з чого одна четвертина (1.790 міліонів) призначена на військові видатки. З тої суми дістає військове міністерство 1.058 міліонів, маринарка 556 міліонів і летунство 176 міліонів драхм.

—o—

110 католицьких священиків у більшовицькому пеклі.

РИҐА, 16. 11. КАП. З оповідань католицьких священиків, які вернули недавно з більшовицьких вязниць, виходить, що на терені Радянщини находиться тепер 110 католицьких священиків. Всі вони в незвичайно сумних життєвих умовинах, не говорячи про моральні терпіння, яких зазнають від ДПУ. В Ковні за почином архиеп. Сквірецького рішено звернутись до міжнародного Червоного Хреста за допомогою для священиків на терені Більшовії та щоб литовський уряд постарався дипльоматичним шляхом звільнити увязнених священиків.

Угорські студенти проти жидів.

БУДАПЕШТ. Студенти політехніки зажадали від ректора наново нумерус клявзус, грозячи інакше страйком. Студенти університету й інших вищих шкіл солідаризуються зі студентами політехніки. Причиною демонстрації є приняття на політехніку 16 студентів жидів, усунених з політехніки в Шарльотенбурґі.

—o—

Новий румунський уряд.

Кабінетна криза в Румунії скінчилася створенням національно-ліберального кабінету під проводом Дуки, що має бути урядом сильної руки. В краєвій політиці воно — як пише чернівецький „Час“ — поступатиме безоглядно по відомій лінії обєднання всіх сил населення для самовистарчальности, уздоровлення кредиту внутрі й за кордоном, припинюватиме всякий крайній політичний рух. Закордонна політика шукатиме більшої стичности з Францією.

Національні меншини будуть в роботі, бо міністр освіти відомий зі своєї діяльности на полі шкільництва. Меншинні шкільництва потерплять. Зате буде зреформоване середнє шкільництво в добрім змислі. Плян навчання буде змінений основно, щоби вишколити вмілих людей з вищою освітою.

Румунські крайні націоналістичні партії проф. Кузи та Зелі Кодряну буде уряд поборювати всіми способами, а також й гітлерівський рух серед німецького населення. Напрям закордонної політики буде звернений проти Німеччини в тіснім звязку з французькою політикою.

Українське населення сильно потерпить. Протиукраїнська політика національних лібералів нам уже досить відома. З національних меншин тішаться тільки одні жиди, купці й промисловці та банковці.

Вибори до парляменту переведе уряд сильною рукою. Більшість у камері депутатів і в сенаті для уряду запевнена, щоб там і не було.

—o—

НЕ БУДУЮТЬ АТЛЯНТІЙСЬКОГО ЛЕТ. МАЙДАНУ.

ВАШИНҐТОН, 17. 11. ПАТ. Державний секретар внутрішніх справ заперечує вістки, нібито адміністрація прилюдних робіт призначила 15 міліонів долярів на будову морського летунського майдану на Атлянтику.

—o—

Упадок Саротового кабінету?

Фінансова комісія французького парляменту, яка розглядала господарську програму уряду, скритикувала гостро деякі її уступи та виявляє охоту відкинути весь проєкт. Здається, що це станеться на пленумі парляменту. Тому, що Сарo не хоче погодитися на ніякі скреслення, може прийти до кабінетної кризи. Соціялісти голосуватимуть проти Саротового пляну. Також чимало радикалів голосуватиме проти уряду. Як наслідників Сарота називають Де Монзі, Еріота й Боннета.

Замкнули границі Палестини.

Тому, що жидівські еміґранти переходили нелеґально границі Палестини, англійські та арабські війська замкнули границі, не перепускаючи більше нікого. Наслідком того багато жидівських родин з дітьми і майном відставлять назад до границі держави, звідки прийшли.

—o—

Дальша інфляція доляра.

З Вашинґтону повідомляють, що Рузвельтів уряд задумує далі поглибити інфляцію. Сплату державної позички, яка припадає за грудень, 1.2 міліона долярів, мають покрити випущенням дальшої серії паперового доляра.

—o—

Реформа устрою Німеччини.

БЕРЛІН, 17. 11. ПАТ. „Національ Цтґ.“ довідується з добре поінформованого джерела, що уряд республики предложить новому райхстаґові закон про знесення парляментів союзних країв. Приняття цього закону, що змінює конституцію, вимагає більшости 2/3 голосів. Наперед райхстаґ затвердить розпорядок міністра Фріка, що відкладає вибори до краєвих парляментів і тим розпічне реформу устрою німецької держави.

—o—

Хто заробляє на зброєнні?

(УП) Статистичні виказы Союзу Народів подають біляніс чеської фірми Шкода в Пільзні. Оборот фірми в минулому році дав круглo міліярд чеських корон. Головним покупцем зброї був Китай, який закупив у тому році зброї за 122.5 міліонів корон. Чіле закупило зброї за 91 міліонів корон. Крім того закуплено, ще муніції за 567 міліонів чеських корон. Ще більше заробила на тому інтересі Англія і щойно на 3-у місці йде Америка. І в таких умовинах балакають про розброєння!

ЧИ ВИ ЗЛОЖИЛИ ЛИСТОПАДОВИЙ ДАР УКРАЇНСЬКИМ ІНВАЛІДАМ?

Англійський оптимізм.

ЛЬОНДОН, 17. 11. ПАТ. Під наголовком „Пакт Гітлера з Польщею" „Дейлі Геральд" пише: Найважнішим чинником в теперішній ситуації це початок розмов між Німеччиною і Польщею. На думку часопису заява про невживання сили і безпосередні переговори будуть сформульовані в найближчому часі у формі пакту про неагресію. В Берліні і Варшаві надіються, що рішення драпливих справ буде на якийсь час відложене. Оскільки вислід відповідатиме надіям, теперішній крок причиниться до загального успокоєння й улекшить переговори між Францією і Німеччиною.

ЗАТОНУВ КОРАБЕЛЬ

ТОКІО, 17. 11. ПАТ. Японський корабель „Сеісеадару" затонув у хуртовині біля побережа Лю-Шу. Із 30 людей залоги врятували досі всього одну особу.

БІЛЬШОВИКИ НЕ МОГТИМУТЬ КУПУВАТИ.

ВАШИНГТОН, 17. 11. ПАТ. Міністр Волес, як вийшов із Білого Дому, сказав, що дивиться скептично на вістку про продажу Зл. Державами до СРСР більшої скількости бавовни та худоби, хіба, що митну тарифу Зл. Держав обнижать. Інакше СРСР не могтиме нічого купити. Волес заперечив вістку, нібито для СРСР призначали позичку.

ВІЗИТА ЛІПСЬКОГО В ГІТЛЕРА З ПОЛЬСЬКОЇ ІНІЦІЯТИВИ.

ВІДЕНЬ, 17. 11. ПАТ. Нинішні часописи помістили обширні звідомлення в справі польсько-німецьких розмов „Наєс Вр. Тгт." у телеграмі твердить, що до візити польського посла Ліпського в канцлера Гітлера прийшло з польської ініціятиви. Зближені до Вільгельмштрасе „Н. Вр. Нахріхтен" у телеграмі з Берліна твердять, що затривоження французької преси з приводу заяви про неагресію неумотивоване, бо основа міститься в женевській умові з 11. грудня 1932, яку підписала теж Франція.

—o—

ПИСЬМЕННИК НА ЗАСЛАННІ.

РИМ, 17. 11. ПАТ. Рішенням спеціяльної провінціональної комісії засудили на пять літ примусового заслання на острові Ліпарі, арештованого мин. місяця, відомого письменника Курція Еріка Сукерта, що писав під псевдонімом Малапарта. Він був старшиною, приділеним до військової італійської місії у Варшаві в р. 1919—1920 Сукерта арештували за манифестації та протифашистівську пропаганду за кордоном. Останніми часами жив у Франції, де його книжки здобули великий розголос.

—o—

По широкому світі.

Між Польщею і Радянщиною прийде до дальшої виміни вязнів.

— Паризька преса довідується з Москви, що весь промисл у Радянщині з днем 15. ц. м. працює тільки для потреб армії.

— В Ісляндії скасували протибіцію.

— Воєнний суд у Кубі засудив двох провідників останнього повстання, Гонзалеса та Родріґуеза, на кару смерти. Президент мабуть не затвердить тих присудів.

— В останніх боях у Мароко погибло понад около 1000 легіонерів. Берберийські племена держать їх у горах Атласу.

Ревізії й арештування.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА.

Тернопільська слідча вязниця переповнена вщерть українськими політичними вязнями, арештованими 28. жовтня ц. р. під закидом державної зради зі ст. 97 § 2. к. к. (приналежність до ОУН). Такого величезного числа українських політичних вязнів не було в Тернополі ще від осени 1922 р. Минають вже три тижні і досі нікого з арештованих не випустили на волю. Деякі імена арештованих були вже подані в „Ділі". До них додаємо ще інж. Евгена Пиндуса, котрого арештували в Зеленім біля Грималова в домі його батька о. Пиндуса і як інших тримають досі в тюрмі. З нагоди польського національного свята 11. листопада ц. р. арештували в Тернополі жінку курсора „Української Бесіди" Магду Задорайко за те, що чистячи в'кна в льокалі „Української Бесіди", мала усунути одну наліпку з портретом марш. Пілсудського, котру хтось в ночі знадвору приліпив на вікні. На поліції тримали її за це дві доби, а потім поліція відставила її до судової слідчої вязниці. По переслуханні у слідчого судді арештовану випустили на волю.

САМБІРЩИНА.

З самбірської вязниці вийшли на волю арештовані у звязку з днем 1. листопада, а саме: Гошка Ярослав, Буцик Володимир, Яремко Іван, Стебельський та інші. Перевели з дрогобицької вязниці до самбірської: Василя Мороза зі Стебника, Римара Ярослава зі Сільця, Пристая Ілька з Трускавця, Данилишина Петра з Трускавця, якого на другий день пустили на волю, Зарицького Богдана з Тустанович, Смолу Михайла з Дрогобича, Зарицького Степана з Тустанович, Кушніра й Івaничка з Тустанович, Андрушкова Володимира і Никелевича Степана з Мразниці та Кузика Якима і Хорта Михайла з Трускавця. Проти всіх них ведеться слідство за справу приналежности до ОУН.

Свята 1. листопада.

ЛЬВІВЩИНА.

В день 1. листопада ц. р. відправлено в Зарудних торжественну Службу Божу в наміренні українського народу. В часі богослуження співав місцевий хор.

У Зашкові в дні 1. листопада ц. р. відслужено Службу Божу в намірені українського народу, а в неділю 5. XI. після Служби Божої була панахида за погиблих борців над уладженою в церкві і прибраною в квіти могилою.

День жалоби і протесту.

ЛЬВІВЩИНА.

В Зашкові день жалоби і протесту приготовлено в той спосіб, що виділи всіх місцевих освітніх установ відбули засідання й ухвалили взяти участь у богослуженнях та уладити того дня сходини. В дні 29. X. була в церкві торжественна Служба Божа, на якій о. парох виголосив відповідну промову і пояснив обовязок постy в цей день. Опісля була панахида за померших голодовою смертю, на якій відспівано „Боже Великий, Єдиний"... В часі богослуження співав місцевий хор. Пополудні, після вечірні, відправлено „Благальну Пісню" за упрошення відвернення нещастя від українського народу. Вечором відбулися сходини членів чит. „Просвіти" у власній домівці, де прочитано виїмки з брошури В. Мудрого: „Лихоліття" і відповідні статті з наших часописів.

У Зарудних дня 29. X. ц. р. була торжественна Служба Божа, на якій виголошено відповідну проповідь, відчитано пастирський лист наших владик та заохочено людей до посту в дні жалоби і протесту. В часі богослуження співав місцевий хор. Після відслуження панахиди на „Вічная память" задзвонено в усі дзвони, а зворушений до сліз нарід молився за своїх братів. Вечором зійшлися представники всіх місцевих товариств і на них сходинах ухвалено й підписано відповідний протест.

У Дмитровичах після торжественного богослуження, яке відправлено в день жалоби і протесту, відбулися сходини членів місцевих установ, на яких ухвалено відповідний протест.

У другі роковини смерти бл. п.
Д-ра ОСТАПА МАКАРУШКИ
відправиться в Успенській церкві в вівторок дня 21. листопада ц. р. в год. 12. впол.
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
з панахидою,
на яке всіх свояків і знайомих запрошує
Рідня.

Роля жидів у житті українського народу.

У Празі появилася недавно обемиста праця проф. В. К. Мицюка п. н. „Аграризація жидівства України на тлі загальної економіки". Це здається, перша в нас того роду праця. У ній автор зібрав дуже багато фактичного матеріялу щодо ролю жидівства в житті нашого народу від найдавніших часів по останні дні. Ми не беремося оцінювати тієї праці з наукового становища, так само не маємо наміру входити в аналізу методи, якою послугувався автор при її писанні. Ми хочемо тільки зазначити і підкреслити, що з цією працею повинні познайомитися всі наші громадські діячі, зокрема ж економісти, бо для них особливо потрібні ті обєктивні дані та факти, яких є безліч у книзі.

На 176-ти сторінках великого формату дрібним друком змальована найчорніша і найстрашніша сторінка життя нашого народу, бо сторінка економ. поневолення та визиску. Численні побутові та соціяльні явища з мин. нашого народу, які для багатьох з наших діячів були досі мало зрозумілими, находять у тій книзі бездоганне вияснення та належне освітлення. Зокрема ж справа аґраризації жидівства на українських землях від 1804 р. по останні дні змальована в книжці дуже вичерпуючо та вірно.

Але автор у своїй праці не обмежувався виключно тільки до обговорювання жидівського питання на українських землях. Навпаки, він зібрав багато матеріялу і про ролю жидівства в житті інших народів та провів порівнання. Всі ті порівнюючі дані роблять книгу ще цікавішою. Словом, ця праця заслугує вповні на те, щоби її поручити нашому громадянству.

—o—

НОВИНКИ

— **Конфіската „Діла".** Попереднє (305) число „Діла" сконфіскувало городське старостово за одну нотатку. Видано другий наклад. Це 38-а з черги конфіската „Діла" цього року.

— **Признання для „Маслосоюзу" з Канади.** „Маслосоюз" одержав недавно два цінні письма, яких уривки подаємо в перекладі. Перший з них: „Департамент хліборобства та іміграції, Вінніпеґ, Канада. Високоповажані Панове! Прошу приняти щиру подяку за книгу 25-літньої праці Вашої організації. Книга ясно і гарно зясовує, яке важне становище займає Ваша організація в житті українців. Дуже щиро бажаю, щоби Ваша організація широко розвинулася і була якнайбільшою поміччю українцям і людству. З правдивим поважанням: Рільничий Репрезентант". — Другий лист: „Департамент хліборобства, Альберта. Потверджуючи з подякою одержання ілюстрованого альбому, виданого з нагоди 25-ліття Вашого союзу, Департамент дуже тішиться, що одержав ці цікаві інформації і висказує найкращі побажання будучих успіхів Вашому Союзові. Меркер, нач. мол. відд."

— **Оплати в державних ґімназіях.** На конференції директорів середніх шкіл 15. ц. м. заявив офіціяльно іменем Кураторії ЛОШ. начальник Юс, що директори можуть зажадати з адміністраційною таксою, якої платність припадає на 20. ц. м., до дня 2. грудня. Вони теж не мають права усувати зі школи учнів, яких батьки внесли до Кураторії рекурс по причині непризнання їм знижки адміністраційної такси, бо треба вичекати на полагодження рекурсу.

— **Знову тритижневі шкільні ферії.** Сьогорічні ферії в народніх і середніх школах будуть тревати як торік три тижні. Зачнуться 22. грудня і потревають до 15. січня.

— **Крівава подія на університеті.** В будинку львівського університету студенти-корпоранти зажадали від студента прав Маркуса Квера, щоби скинув шапку, яка прислугує тільки студентам Братньої Помочи. Стрінувшись з опором, один із них ударив Квера в лице і хотів

вдерти йому шапку. Колиж Квер дальше опирався, один із корпорантів скалічив його кастетом в голову.

— **Перед ґазовою атакою на Львів.** Підчас ґазової атаки у Львові, що відбудеться 24. і 25. листопада, після оголошення погасять на вулицях світло, електрівня вилучить струю, сторожі домів мусітимуть гасити ґазові ліхтарні при домах. Орієнтаційні ліхтарні при домах заслонять. У пляні є, щоби початок ґазової атаки сиґналізувати великими червоними світлами з Високого Замку або з ратуша. В кінах і театрах вистав не перериватимуть. Підчас алярму кожний прохожий мусітиме схоронитися в хаті найближчого знайомого або до схоронища. На мурах домів помістять спеціяльні таблиці з дикти, на яких на чорному тлі виписано буде білими буквами: „Тут ґазове схоронище“. Слова ці можна буде читати й нічю, бо будуть виписані спеціяльною фарбою. В крамницях підчас алярму служба мусітиме пильнувати, щоби до них не дісталися злодії. В Варшаві придержали около тисячу підозрілих, щоби так охоронитися перед крадіжками.

— **За легковаження приписів.** Городське староство у Варшаві розглядає коло 100 справ у звязку з переведеною в місті пробною летунсько-ґазовою атакою. Стільки осіб потягнено до відповідальности за те, що не держалися оголошених приписів.

— **Вісім мільйонів дефіциту.** Буджетовий прелімінар м. Варшави на наступний рік заповідається дефіцитом наслідком спадку міських доходів. Дефіцит передбачують на 8 міл. зол.

— **Дефравдація в спортовому союзі.** Управитель бюра союзу польських спортових товариств у Варшаві Теофіль Чиж здефравдував 15.000 зол. і сам зголосився до суду. В окружному суді в Варшаві почалася в пятницю розправа проти Чижа.

— **Вовки і дики в Коломийщині.** З наказу староства в Коломиї надіслали громади, де появилися вовки та дики, подрібні виказн шкід, які має від них населення. В Березові Середнім дики знищили бараболю й овес на 1300 зол., а вовки поранили багато худоби. В Березові Нижнім дики знищили 1850 кґ. кукурудзи і 1500 кґ. бараболь. Дики прийшли з Ключева Малого до Лючі і втікли назад до лісів на терені яблонівського надлісництва. В Текучі і Космачі вовки вхопили 3 лані, 6 ялівок, 2 барани і кілька овець. Вовки прийшли з Микуличина, йдучи стадами по кільканацять штук і добувалися до самих гуцульських загород. Наробили шкоди особливо в присілках Медвежа, Клявза, Завоєли і Дешиви. Потерпіла теж людність в Бані-Березові.

— **У справі вбивства поліцая** Кшишковського в Бориславі свідки зізнали, що один із убивників налягав на ногу. З того поліція здогадується, що вбив Кшишковського самбірський бандит, якого за кілька вломів засудили були на 6 літ тюрми, одначе він утік, як його перевозили до тюрми. 1. липня той бандит вломився був до надлісництва в Нагуєвичах і підчас утечі його постріляли. Ствердили, що він мав зброю такого калібру, з якої вбито поліцая.

— **Розправа за вбивство знахоря.** У коломийському суді почалася розправа проти Романа Курчака з Далешова, обвинуваченого в нарочному вбивстві знахоря Ярослава Захарясевича та його жінки Варвари. Курчак „лікував“ хору Марунчакову. Казав положитися їй на ліжку, а сам сховався з жінкою за великим коцом, який завісив на дверях. До того коца казав стріляти в місці, де кровю позначив хрестики. Курчак вистрілив двічі та вбив знахоря і його жінку. Ствердили, що Захарясевича гризла совість, тому що вбив кількох своїх учнів і постановив покінчити з життям. Курчака увільнили.

— **Пожежі.** У Вікнянах пов. Товмач вибухла пожежа в домі Мих. Белея і знищила його з цілим уладженням. — В Татарові пов. Надвірна згорів мабуть наслідком підпалу пенсіонат Т. Шапіри вартости кількадесять тисяч зол. — В Перегінську жертвою вогню впав дім Н. Фаерштайна вартости 5.000 зол.

— **Самогубство сіоністичної дівчини.** На залізничому шляху, що веде зі Самбора на Турку, найшли близько Самбора пошматоване тіло молодої жінки з відтятою головою. По усталенню ідентичности показалося, що це тіло Хальки Шенбахівної, відомої в Самборі сіоністичної дівчини. 26-літня донька богатих купців. Кажуть, що причиною того страшного самогубства була нещаслива любов.

— **Краєва хроніка.** Сімох парубків із Колодна пов. Жовква засуджено у Львові на кару по 6 місяців вязниці за безправне ношення пальної зброї. — На дорозі біля Станиславова невідомі людці напали на Ізаака Клетера й зрабували йому 4.000 зол. — В Бурштині посварилися два брати Шварци, причому один пробив другого ножем на смерть.

— **Пригода американського міліонера в Польщі.** На залізничій лінії Столпці-Варшава арештовано 27-літнього американського міліонера Біртекса за їзду без білету. Він унаслідив по батькові великий маєток в Ню Йорку і вибрався з прогулькою до Москви, а тепер вертався крізь Польщу. Коли потяг приїхав до Столпців, Біркенс хотів купити білет на дальшу їзду і ствердив, що йому вкрали всі гроші і чекову книжочку. Не надумуючись довго, він усів до потягу і сховався під лавкою. Однак по дорозі зловив його кондуктор і коли приїхали до Варшави, передав в руки залізничої поліції. Після чотирьох днів арешту поставили його перед суд. Суддя хотів звільнити Біртенса за кавцією 50 зол., але що той грошей не мав, відставили його назад до арешту. Звідси міліонер вислав до Ню Йорку телеграму, щоби прислали йому гроші.

——о——

З судової салі.

ЗА ПІСНЮ ПРО ДАНИЛИШИНА ТА БІЛАСА.

Пред окружним судом, карний виділ у Львові, стануло 17. листопада 7 хлопців з Селиськ, бобрецького повіту, яким акт обвинувачення закидував, що вони зорганізували бойкот і грозьбами примушували людей, що працювали у жидів, щоби покинули працю. Крім того один з них, Степан Прийма, що поширював пісню, яка ґльорифікувала вчинки Василя Біласа та Дмитра Данилишина, так що ціле село Селиська тепер ту пісню співає.

На розправі відчитано ту пісню, яка описує страчення Біласа і Данилишина. Після переслухання ряду свідків, м. і. постерункового Старака, який зізнав, що всі вісти в тій справі дістав від свого конфідента в селі, якого назвища не хотів виявити, суд увільнив Олексу Прийму, Володимира Дубравського, Дмитра Прокопова, Степана Гринівця, Ілька Ганца і Василя Цимбровського, а Степана Прийму за переховування цієї поезії в честь Біласа і Данилишина засудив на 4 місяці з зарахуванням 3-місячної слідчої вязниці за проступок з арт. 155 § 1 к. з. Судив суддя Нементовський, обвинувачував прок. Мінасевич, боронив д-р Лев Ганкевич.

АДВОКАТ Д-Р СТ. БРИКОВИЧ ПЕРЕД СУДОМ.

Перед городським судом в Золочеві відбулася дня 4. листопада ц. р. карна розправа проти д-ра Степана Бриковича, адвоката з Тернополя обвинувченого за проступок зі статті 128 к. к. — невідповідне поведення перед судом на розправі перед лавою присяглих в Тернополі 23. вересня ц. р. Є це епільоґ відомого конфлікту на згаданій розправі між оборонцем послом д-ром Степаном Бараном і предсідником тодішньої розправи в Тернополі д-ром Вендриховським на тлі ведення розправи і переслухування обвинувачених, внаслідок чого оборонець д-р Ст. Баран зложив оборону з відповідним мотивуванням. З його становищем солідаризувалися інші оборонці, між ними і д-р Ст. Брикович. Тоді розправу відложено до наступної каденції в грудні ц. р., всіх вісітьох обвинувачених з місця заарештовано і всі вони тепер у слідчій вязниці, а на оборонця д-ра Ст. Барана наложено обовязок заплати судових коштів ударемненої розправи у квоті 664 золотих і 75 сот.

На тій самій розправі прийшло до конфлікту також між предсідником д-ром Вендриховським та обор. д-ром Бриковичем в часі, як останній солідаризувався у своїй заяві зі становищем д-ра Барана. На д-ра Бриковича наложено тоді гриввну 50 золотих, а крім цього на внесок д-ра Вендриховського прокуратура потягнула його до карно судової відповідальности за прост. зі ст. 128 к. к. за те, що, мовляв, піднесеним голосом і вимахуючи руками в сторону трибуналу, поводився непристойно і в спосіб образливий для суду. Обв д-р Ст. Брикович вилучив тернопільський суд і внаслідок того справу передано городському судові в Золочеві, де 4. ц. м. відбулася в цій справі карна розправа.

Обв. д-р Ст. Брикович до вини не почувається і перечив донесенню предсідника розправи. Слуханий як свідок д-р Вендриховський піддержував в цілости своє донесення, натомісць два інші члени трибуналу Герман і Ґостковський значно те донесення темперували, зокрема окр. суддя Ґостковський, а також член лави присяглих Станислав Ґурський, посесор з Березовиці Великої. Свідки оборони пос. д-р Баран і пос. д-р Ладика не явилися (тоді були в соймі), як також не явився обор. д-р Евген Дзерович і на них всіх суд наложив гривну по 10 золотих. Розправу відложено на суботу 2. грудня ц. р. і на ній переслухають згаданих свідків, як також і двох нових свідків, адвокатів д-ра Філера і д-ра Ляндесберґа, покликаних обороною на факти, наведені в обороні обвинуваченого.

Розправу вів городський суддя д-р Кульчицький зі Золочева (той, що перший вів слідство проти Ґорґонової у Львові). Боронили адвокати д-р Ваньо і Струсевич зі Золочева. Розправі прислухувався гурт місцевих адвокатів разом з делеґатом Адвокатської Ради.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Субота, 18. XI. год. 3.30 попол. шкільна вистава „Робінзон Крузо“.

Субота, 18. XI. год. 7.30 веч. „Весілля“.

Неділя, 19. XI. год. 3.30 попол. „Робінзон Крузо“.

Неділя, 19. XI. год. 7.30 веч. „Фрайлайн Доктор“.

Театр Ріжнородностей.

Субота, 18. XI. год. 7.30 попол. „Моя сестра та я“.

Неділя, 19. XI. год. 12. в пол. Варшавська ревія мод.

Неділя, 19. XI. год. 3.30 попол. „Дика бжола“.

Неділя, 19. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Кіна.

АДРІЯ: „Голос пустині“.
АПОЛЬО: „Шпіон у масці“ (Ганка Ордонівна).
АТЛЯНТИК: „Кавалькада“.
ВАНДА: „Пожадана“.
КАСІНО: „1002-га ніч“ (Мозжухин).
КОПЕРНИК: „Новітній Робінзон“ (Дуглас Ферберікс).
КОЛІСЕЙ: „Забута мельодія“ ревія „Шоль на біс“.
МАРУСЕНЬКА: „Втрачений експрес“. „Геть із тещею!“
МІРАЖ: „Конгрес танцює“.
МУЗА: „Дивний дім“ і комедія.
ПАЛЯС: „Мушу тебе здобути“ (Іван Кепура).
ПАН: „Веселий караванир“ (Власта Буріян).
ПАСАЖ: „Напятновані люди без совісти“ (Кен Мейнард).
ХИМЕРА: „Кавалькада“.
СТИЛЕВЕ: „Дика дівчина“ та ревія Автомат кохання“.
УТІХА: „Братерство народів“ і ревія.

Закордонне радіо.

Субота, 18. листопада 1933.

Віде нь (517,2) 12.00 Легка музика, 19.05 Вок. ресітаць; **Мор. Острава** (263,8) 22.55 Пісні, музика; **Прага** (488,6) 19.00 „Лібуше“ оп. Сметани; **Люксембург** (1190) 22.00 Вок. ресітаць, 22.25 Оп. музика; **Ляйпціґ** (389,6) 20.00 Веселий вечір; **Мінхен** (533) 15.00 Пісоньки; **Бреслав** (325) 16.00 Концерт, 19.00 Гумор, 20.10 „Віденська кров“ оп. Й. Штравса; **Букарешт** (394,2) 18.15 Концерт, 20.45 Спів; **Будапешт** (550,5) 17.00 Пісні; **Міляно** (331,5) 17.10 Кам. музика, 20.45 Оперетка; **Рим** (441,2) 13.00, 17.15 Концерт, 20.15 Дуети, 21.00 Опера.

Неділя, 19. листопада 1933.

Відень (517,2) 10.50 Бетовенова соната к-дур і Шуманові твори (форт.), 11.20 Хор, 12.00 Концерт, 21.30 Спів; **Брно** (341,7) 16.00, 19.20 Концерт, 20.10 Пісні; **Прага** (485,6) 9.55 Легкі мельодії в вик. гум. тріо; **Париж** (1725) 21.45 „Де Су де Флер“ оп. Бенацького; **Кенігсвустергаузен** (1634,9) 12.00 Серенади, 14.30 Казки для дітей, 15.00 Оп. арії; **Ляйпціґ** (389,6) 15.15 Бахові твори, 20.30 Нар. музика з часів Лютра; **Букарешт** (394,2) 20.00 Вок. ресітаць; **Бероміністер** (459,4) 19.05 Старі нім. нар. пісні; **Будапешт** (550,5) 15.45 Військова музика, 19.30 Мад. арії (циг. оркестра, спів); **Рим** (491,2) 17.00, 20.45 Концерт (музика, спів).

Львівське радіо.

Субота, 18. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 12.38 Джез; 12.55 Спортові вістки; 15.30 Господарські вістки; 15.55, 19.20 Грамофон; 16.00 Авд. для хорих, сальонова оркестра; 16.40 Лекція фр. мови; 16.55 Оп. фрагменти Шаляпіна (з грам. плит); 17.15 Органовий концерт; 18.00 Шляхи господарської праці; 18.30 Актуальні жіночі справи; 18.55 Академики літератури; 12.15 Музика; 19.40 Авдиція з нагоди лотиського держ. свята; 20.50 Спортові вістки; 21.05 Техн. скринька; 21.20 Шопенівський концерт (фортепян, віольончеля, спів — Плятівна, сопрано); 22.00 Відчит у фр. мові; 22.15, 22.05 Танкова музика.

Неділя, 19. листопада 1933.

9.00—9.54 Ранішня авдиція; 11.30 Відчит; 11.45 Рел. музика з грамофону; 12.13 Метеорольог. вістки; 12.15, 13.12 Муз. поранок; 13.00 Інструктори праці; 14.00 Направа рільного устрою; 14.15 Лісова скринька; 15.00 Трансм. з Варшави; 16.30 Промова к. хор; 16.45 Трансм. з Варшави; 17.00 Балачка з дін. відділу; 18.00 Авдиція; 18.45 Академики літератури; 19.00 Балачки з молодшими та старшими; 19.10 Всячина; 19.50 Легка музика; 20.50 Веч. лекція; 21.00 Актуальний відчит; 21.15 На весілля львівській хвилі; 22.15, 22.16 Спортові вістки; 22.25 Танкова музика; 23.05 Навгарніші танці з грамофону.

ПАНТОФЛІ і СНІГІВЦІ

Дел-Ка

1^90^

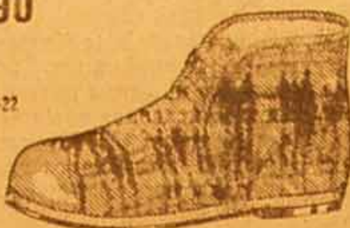
Закопянські теплі пантофлі
Реклямова продажа.

4·— вел. 22-26

Діточі з чорної або бронз. гуми
вел. 27—34 зол. 5·—

2^90^ вел. 21-22

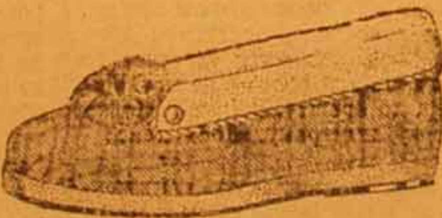
Теплі домашні пантофлі шкіряна капка
вел. 23—26 3·10 27—30 3·90 31—34 4·90

5·—

Жіночі з чорної гуми
такс. до низьких обцасів

3^90^

Жіночі теплі пантофлі
як з верблюдої шерсти

6^90^

з черної, бронзової або сірої гуми

КРІМ ЦЬОГО МАЄМО НА СКЛАДІ ПОНАД 500 НАЙНОВІШИХ МОДЕЛІВ ЖІНОЧОЇ, МУЖЕСЬКОЇ ТА ДИТЯЧОЇ ОБУВИ, АЖ ДО НАЙВИБАГЛИВІШИХ І ЛЮКСУСОВИХ ҐАТУНКІВ.

ОХОРОНЯЧІ ДО СНІГІВЦІВ **90** СОТИКІВ.

СПЕЦІЯЛЬНИЙ СЕРЕДНИК ДО КОНСЕРВАЦІЇ СНІГІВЦІВ **90** СОТИКІВ

ТЕПЛІ ВОВНЯНІ ПАНЧОХИ **2·90**.

ДІСТАНЕТЕ У ВСІХ ФІЛІЯХ І ЗАСТУПНИЦТВАХ.

ПОДЯКА.

Всім тим, які несли нам моральну й матеріяльну поміч у часі нашого перебування в слідчій вязниці, складаємо щиру подяку. У Львові 16. листопада 1933. — Бернацький В., Гаїдець І., Ковшевич Р., Кок В., Кобоб'я Ю., Ласійчук М., Лопьчак Р., Марченко А., Матла Омелян, Матла Ярослав, Савицький А., Сліпко В., Смаль В., Сохацький В., Старосольський Ю., Тураш Е., Тусевич В., Тюшка О., Янів В. М.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Жовква:
19. XI. Батурин.
20. XI. Пепіта.
21. XI. Злыота Мусія.
22. XI. Гра на замку.
23. XI. Королева Кіз.

З Жовкви переїжджає театр до Рави Руської, Угнова і Сокаля.

ІНТЕЛІҐЕНТНА старша особа шукає посади до управи дому, найрадше до священика або до дітей з помічю в початках науки і з домашнім шиттям. Зголошення до Адміністрації під „Чесна“.

„БІБЛЬОС“ — друкарня, Ярошська 7 — шукає доброї накладачки до плаской машини. 609 1-1

ДОБРУ лікарську практику відступлю разом з мешканням у більшім провінціональнім місті. Адміністрація „Діла“ під „Мале відступне“. 605 1—3

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові в приватних оборотах у пятницю 5.38—5.38 і ол. Банк Польський платив 5.24.

У Варшаві нотували такі курси: Льондон 26.76, Париж 34.86, Берлін 212.50, Цюріх 172.80, Амстердам 359.80, Нюйорк кабель 5.40, Нюйорк чеки 5.39.

Ціни „Маслосоюза“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам з 17. XI.: масло вес. кгр. 3.10, молоко 22 сот., сметана 30 сот., яйця 4.80—5.00 зол. за копу. Тенденція на масло і яйця зниж кова, на молоко і сметану сильна.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

КОНЦИПІЄНТ шукає практики у адвоката. Зголошення прошу слати до адміністрації під „Правник“. 602 —12

Присилайте передплату!

ПЯНІНА

перворядні по знижених цінах; на догідних умовинах. Купно продажа; заміна уживаних інструментів.

НОВАЦКІ
Пілсудського 17. Тел. 35-21

Читайте „Діло“!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги	„ 0.40
1 „ „ в тексті і новинках	„ 0.45
„ „ на першій сторінці	„ 0.50

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні по	зол. 0.15
купно, продаж, винайм і т. п.	„ 0.10
шукаючі праці	„ 0.08

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 350·—
„ „ 1/2	„ 200·—
„ „ 1/4	„ 110·—
„ „ 1/8	„ 60·—

Текстова сторона 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів Ринок 10